

Fotografie en inclusie - Trafiek

Klikken voor verbinding, een fototraject in de Brugse Poort

In de Brugse Poort in Gent groeide onlangs iets bijzonders. Een groep buurtbewoners trok elke week met een camera op pad, onder begeleiding van Linx+. Geen technische cursus, maar een traject vol ontmoeting, expressie en reflectie. De opdrachten werden een kapstok voor gesprekken, herinneringen en onverwachte vriendschappen. Fotografie werd meer dan een beeld: ze werd een stem.

Het project kwam tot stand in samenwerking met Voluit vzw. Zij houden samen met Trafiek vzw het koffie- en buurthuis open. Ze willen een warme plek zijn waar iedereen zich welkom voelt en zetten in op ontmoeting tussen mensen met en zonder beperking. Drie maanden lang werkten deelnemers aan beelden die hun wereld vastlegden: rauw, teder of alledaags. Het traject eindigde in een expo bij Trafiek zelf, waar foto's en verhalen versmolten tot één krachtig geheel.

Leren kijken, leren verbinden

Jo Schelstraete, begeleider vanuit Linx+, moest niet lang nadenken om het project te trekken. "Mijn motivatie was eenvoudig: mensen bij elkaar brengen. En dat is uitstekend gelukt. Ik heb met sommigen zelfs nu nog contact."

Hij zag hoe snel de groep groeide. "Elke week zag ik een evolutie. De beelden werden sterker, bewuster. En hoe ze kadreerden hadden ze verbazend snel door." Toch was het niet vanzelfsprekend. "Iedereen gemotiveerd houden was soms een uitdaging. Niet iedereen bleef tot het einde, maar dat hoort erbij. Wat blijft, zijn de vriendschappen. Fotografie verbindt, dat heb ik hier echt gevoeld."

Jo zag ook iets gebeuren wat moeilijk te plannen valt: mensen ontdekten zichzelf. "Sommigen werden zich bewust van talenten die ze niet kenden. Dat vind ik het mooiste: dat een camera plots een sleutel wordt tot zelfvertrouwen."

Foto: Arno

Foto: Enis

Foto: Jemima

Trafiek als broedplaats

Bij **Voluit** hoefden ze niet lang te twijfelen. Projectverantwoordelijk voor Trafiek **Karen Dick** glimlacht als ze terugdenkt aan het begin. “Voluit en Trafiek zoeken altijd naar manieren om mensen samen te brengen, om hun kracht en talent in te zetten. Dit project bood meteen die kans. En het werkte.”

Het traject paste perfect bij de manier waarop Trafiek naar de buurt kijkt. “Wij doen geen projecten aan de keukentafel,” zegt Karen. “We zwermen uit. De opdrachten gingen stap voor stap verder: van de eigen omgeving, naar de buurt, naar de samenleving. Op die manier ontstond er ontmoeting en verbinding.”

De betrokkenheid was niet voor iedereen even groot. “Sommigen leefden echt voor de opdrachten, stemden hun week erop af. Anderen snuffelden wat aan het project en haakten af. Dat is oké. Wat telt, is dat er ruimte was voor ieders tempo.”

Ze is er nog steeds van onder de indruk hoe kunst werkt als lijm. “Kunst is een heerlijke manier om mensen samen te brengen. Iedereen kijkt anders. Het was mooi om te zien hoe elke blik uniek was.”

20

De afsluitende expo bij Trafiek voelde als een bekroning. “Zonder de expo zou het project niet landen,” zegt Karen beslist. “We konden tonen waar we mee bezig waren, en de groep kreeg erkenning. Ze verdienden het om eens op een podium te worden gezet. De foto’s bewezen wat ze samen hadden gerealiseerd.”

Door de lens van Stefaan

Voor **Stefaan**, één van de deelnemers, begon het allemaal met een affiche. “Ik had een camera liggen waar ik niks mee deed en niks van kende,” vertelt hij. “Ik ging eens luisteren, zonder me in te schrijven. En ik mocht blijven.”

De eerste sessies maakten hem meteen enthousiast. “We kregen een simpele, maar heel goede uitleg. En ik besef nu dat je soms tien foto’s moet nemen van dezelfde situatie voor er één goeie bij zit.”

De opdracht om de eigen omgeving te fotograferen raakte hem het meest. “Iedereen interpreteerde dat anders. Ik fotografeerde bij mij thuis, maar anderen in het ziekenhuis of in de stad. Het was boeiend om te zien hoe iedereen zijn wereld anders zag.”

Het traject werd voor hem meer dan een hobby. “Ik heb geleerd dat je met een foto veel kan zeggen wat je met woorden soms niet kunt.”

De expo was het hoogtepunt. “De max, echt. Mensen zagen wat we samen hadden gemaakt. En het project zorgde voor verbinding: met de meesten van de groep heb ik nog contact.” Hij lacht. “Ik heb nu bijna altijd mijn camera bij.”

Klikken voor verbinding

Wat begon als een reeks eenvoudige opdrachten groeide uit tot een oefening in vertrouwen, creativiteit en menselijkheid. Voor Jo, Karen en Stefaan is de impact duidelijk voelbaar. Mensen leerden niet alleen beter kijken, maar ook elkaar zien.

In Trafiek bleef iets hangen, iets dat moeilijk in woorden te vatten is, maar zichtbaar werd in de beelden aan de muur. Tussen foto’s van huizen, handen en gezichten klonk één boodschap helder door: fotografie verbindt.

— *Hendrik Braet*

trafiek.blogspot.com

Foto: Linda

Foto: Lou

Foto: Stefaan